Часопис ученика Дванаесте београдске гимназије
Дванаеста галаксија
Војводе Степе 82, Београд, јун 2014.

ИНТЕРВЈУ СА ПРОФЕСОРОМ
историје Петром Панићем

Historia magistra vitae est Историја је учитељица живота

1) Професоре, у коју сте средњу школу ишли и какав сте ђак били?
Ја сам матурирао у Трећој гимназији, 2001. године. Школа као школа, учило се доста и знао сам шта ми је посао и шта морам да радим, за разлику од вас ☺. Био сам одличан ђак, имао сам слабије оцене из математике, физике и хемије. Имао сам двојке, често кеца, али се на крају извучем. Мада, то се подразумева (смех).
2) Када сте одлучили да се бави те овим послом?
Одлучио сам, веровали или не, још у петом разреду основне школе када сам добио историју. Тада сам схватио да је то наука којом хоћу да се бавим.
3) Да ли је тешко бити професор?
Није тешко бити професор. У ствари, све што се тиче ученика је забавно, лако и поучно. Доста научим од вас и ви од мене, тако да се може рећи да заједно учимо.
4) Шта вам се највише свиђа у овом занимању?
Интеракција са ђацима. То подмлађује свакога, па и мене. Ваша енергија и младост окрепљују и оплемењују мој дух.
5) Која је Ваша омиљена област у историји?
Моја омиљена област у историји је историја цркве. Бавим се тиме у слободно време.
6) А личност?
То је свакако Његош. Петар II Петровић Његош, човек који је написао ванвременска дела која су данас актуелна у свим сферама друштва и живота.
7) Које васпитно-дисциплинске мере користите?
Једина васпитно-дисциплинска мера је кец. Она увек помаже и она је увек делотворна (смех).
8) Да ли сте се бавили још неким занимањем?
Да, ја сам се једно време бавио новинарством, тако да смо у неку руку колеге.
9) Да ли Вам је у 12. гимназији прво наставничко искуство?
Није, првобитно сам радио у једној основној школи. Те две године су ми остале у лепом сећању. Али сам већ три године овде, и сасвим лепо се осећам.
10) Да ли Вам више одговарају ђаци гимназије или основне школе?
Гимназије, разуме се. Са вама се може озбиљније радити. Ви схватате

градиво на један посебно озбиљан начин за разлику од деце из основне школе. Много је боље радити са ученицима гимназије.
11) Шта бисте поручили првацима, а шта матурантима?
Једна велика изрека једног великог човека који се зове Александар Лењин каже: „Учити, учити и само учити!” Прваци то упамтите. Матуранти пажљиво бирајте факултете, то је ваша будућност.
12) Да ли часове чините интересантнима и на који начин?
То нека ђаци одговоре. Ја се трудим да буде интересантно. Понекад волим да пустим неки филм. Приметио сам да деца то воле и боље памте информације. Волим да улазим у дискусије са ђацима, али само са онима који знају о чему причају. На срећу већина и јесте таква.

Тијана Гојковић и Николета Лазић I3

ПУТ ОКО СВЕТА

НОРВЕШКА

Норвешка – земља фјордова и ледених лепота налази се на западном делу Скандинавског полуострва. Задивљујуће је то што је у овој земљи 99% становништва писмено. Становници су веома љубазн и великодушни у сусрету са туристима. Главни град је Осло. Градови ове хладне, али веома мирољубиве земље су дивни. Неки од најлепших градова су Осло, Нарвик, Ставангер, Трињем... Нећу посветити много пажње овим градовима јер мене више привлаче нетакнута природа и њене чари.

Дуга норвешка обала дуж Атланског океана позната је по фјордовима. Фјордови су потопљене долине некадашњих ледника, уметничка дела природе. Два највеличанственија фјорда су Нерој фјорд и Геирангер фјорд. Нерој фјорд је један од најужих фјордова на свету.

За време зимских месеци, сунце уопште, у неким деловима фјордова, не допире. Ова скандинавска земља има најнеприступачнију и најразрођенију обалу на свету. У састав Норвешке улази чак 50.000 острва. У овој, готово магичној земљи можемо видети три природна феномена: поларну ноћ, поларни дан и поларну светлост. У најсевернијим деловима Норвешке у јулу сунце не залази. Овај феномен се назива поларни дан. Аурора бореалис или поларна светлост је невероватна прича за себе. Настаје када се честице плазме са Сунца задрже у јоносфери стварајући тако невероватну игру светлости. Светлозелена или тамноцрвена завеса лелуја у чаробним, стално зимским ноћима.

Анђела Попов I7

ДОГАЂАЈИ

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ПОСТОЈАЊА ШКОЛЕ

Дванаеста београдска гимназија започела је свој рад 1963. године и прославила је 50 година свог постојања у мају 2014. године.
У садашњост наше школе уложено је 50 година вредног и марљивог рада свих наставника, ученика и радника школе.
Поводом дана школе, 9. маја 2014. године, организована су спортска дешавања, приредба и модна ревија. У организацији ових догађаја свој допринос дали су и наставници и ученици.
Наставница ликовне умености Маја Соле Насковски, представила је модне креације својих ученика на ревији која је носила назив „Јединство различитости". Као што и само име каже, ученици су разне боје, дезене и делове одеће уклопили у једну целину и показали да се старој одећи може дати сасвим нов изглед. Свој допринос ревији која је је измамила осмехе публике и одушевила све присутне дале су и ученице 2. и 3. године фризерске школе. Оне су шминкале и правиле фризуре нашим манекенкама које су поносно прошетале креације својих вршњака.

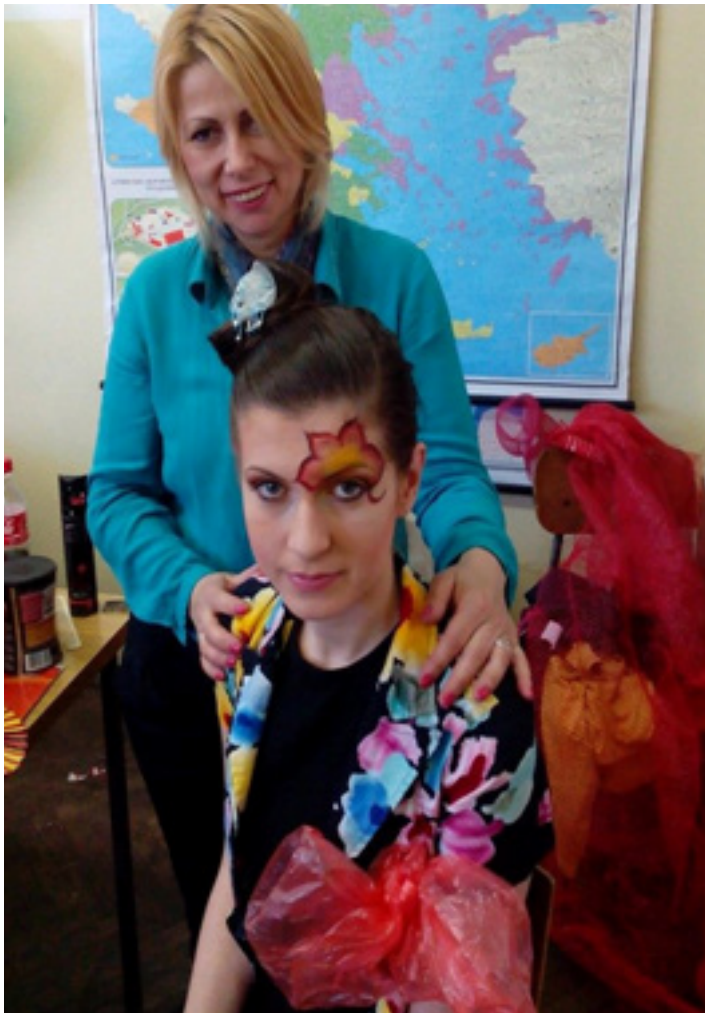

У приредби су учестовали ученици свих разреда, који су показали своје таленте и својим присуством улепшали овај догађај. Ученици прве године одсвирали су на својим инструментима познате мелодије великих копмпозитора. Учесници драмске секције одглумили су три сјајне представе које су насмејале све присутне а највеће реакције и најбоље критике изазвала је представа „Сулејман Величанствени". Ова представа је на забаван начин представила мане наше школе као и мане читаве данашњице. Атмосферу на приредби употпунио је својим наступом хор наставнице музичке културе Иване Вранић Анђелић. Двоје матураната, отпевали су велике хитове данашњице и на тај начин затворили ову дивну приредбу.

XII београдска гимназија, 50. годишњица школе, 9. мај 2014.

Такође, у оквиру обележавања педесет година постојања школе, организован је Спортски дан, који је ујединио наставнике и ученике, као и директорку школе Светлану Миљеновић. Иако је у питању било такмичење, није било љутње, као ни жеље за победом, већ само добре енергије и смеха.
Ученице прве и треће године такмичиле су се против ученица друге и четврте године у атлетици, док су ученици треће године играли кошарку против ученика четврте године.
Професорке наше школе играле су одбојку са матуранткињама а професори су се показали као добри фудбалери.
Организовано је и такмичење у стоном тенису у коме је Стеван Гркавац однео победу.

Вукица Вучетић I6

XII београдска гимназија, 50. годишњица школе, 4. мај 2014.

XII београдска гимназија, 50. годишњица школе, 4. мај 2014.

Обележавање педесетогодишњице наше школе

Спортски дан

Наша гимназија, основана 1964. године, ове године прославила је педесетогодишњицу постојања. Поводом прославе, 9. маја је био организован Спортски дан, на коме су ученици, наставници и директорка школе учествовали у разним спортским такмичењима и показали своје спортске вештине, такмичарски дух, промовисали здрав живот и дружење, бодрили једни друге и доказали да за победу и добро функционисање у тиму није битна разлика у годинама, већ оптимизам, организација и упорност.

Такмичари су се добровољно пријављивали и опробали се у разним спортовима као сто су полигон, косарка, одбојка, стони тенис и фудбла,и показали своје спортске вестине и такмичарски дух.

На полигону су се опробале прва и трећа против друге и четврте године, где је сјајну победу однела екипа друга-четврта година. Несто касније, одиграла се кошаркаска утакмица између матураната (Марко Максимовиц, Дарко Раденковић, Милош Јеросимић, Душан Васиљевић, Зоран Гајић и Лука Стокић) и треће године (Урош Весић, Матија Савовић, Срђан Ковач, Бојан Бојовић и Лука Максић), где су победили трећаци. Атмосферу је додатно загрејала фудбалска утакмица на терену испред школе, где су професори наше школе у екипи са уцеником првог разреда,Вељком Рогановићем, сјајном игром, а првенствено одличним тимским радом, показали да су бољи од наших матураната, где су након изједначеног резултата (3:3), пеналима однели победу.

У стоном тенису посебно се истакао Стеван Гркавац, ученик првог разреда, док су се професорке Јелена Ђорђевић, Светлана Радовић, Сања Благојевић, Ива Јањушевић, Слађана Беатовиц, Љубица Крсмановић, Ана Самарџић, Дуња Филиповић са директорком Светланом Миљеновић одлично показале као одбојкасице и изазвале одушевљање постигавши фантастичан резултат и победу над матуранткињама: Сање Вујовић, ВасилијеМерђел, Николине Зиројевић, Дарје Михаиловић, Анке Гонзалес, Катарине Живић и Јоване Мутић.

Јана Мајкић I6

СТО ДВАДЕСЕТ ГОДИНА ОД РОЂЕЊА МИЛОША ЦРЊАНСКОГ

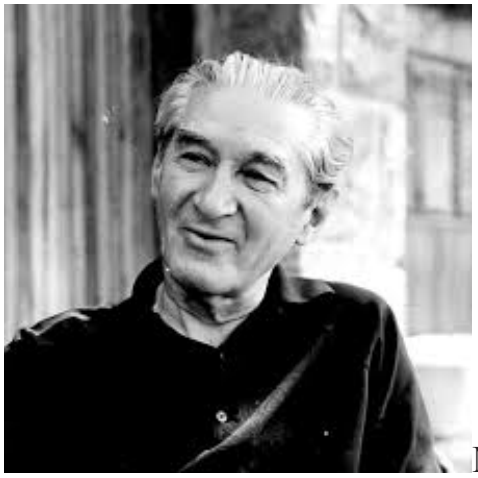

Милош Црњански

Милош Црњански је рођен 26. октобра 1893. године у Чонграду, а умро 30. новембра 1977. године у Београду. Био је српски књижевник и један од најзначајнијих стваралаца српске литературе XX века. Истакао се као песник, приповедач, романсијер и публициста. Бавио се и ликовном критиком.

Црњански је објавио велики број дела са разним темама и садржајима.

Поезија: „Лирика итаке“, „Одабрани стихови“ , „Ламент над Београдом“ .

Приповетке: „Приче о мушком“ .

Романи: „Сеобе“, „Роман о Лондону“ , „Дневник о Чарнојевићу“.

Драме: „Маска“, „ Конак“, „Никола Тесла“.

Награда „Милош Црњански“ се додељује двогодишње од 1981. године, писцу за прву објављену књигу на српском језику. Додељује се на дан пишчевог рођења и састоји се од новчаног износа, повеље и медаље са ликом писца.

Јана Ловић I6

Сто педесет година од смрти Вука Караџића

Рођен је у Тршићу 1787. године а умро у Бечу 1864. године. Био је српски филолог, реформатор српског језика, сакупљач народних умотворина и писац првог Речника српског језика. Вук је најзначајнија личност српске књижевности прве половине XIX века.

Учествовао је у Првом српском устанку као писар и чиновник у Неготинској крајини, а након слома устанка преселио се у Беч 1813. године Ту је упознао Јернеја Копитара, цензора словенских књига, на чији је подстицај кренуо у прикупљање српских народних песама, реформу ћирилице и борбу за увођење народног језика у српску књижевност. Вуковим реформама у српски језик је уведен фонетски правопис, а народни српски језик је потиснуо славеносрпски језик који је у то време био језик образованих људи и књижебни језик. Као најважније године Вукове реформе истичу 1818, 1836, 1839, 1847. и 1852.

Поред рада на реформи српског језика и прикупљању народних умотворина, Вук Караџић се бавио и историографским радом. Године 1828. је објавио рад „Милош Обреновић књаз Сербију“ .

Вук је био цењен у Европи: биран је за члана Берлинске, Бечке, Петроградске академије наука, примљен је за члана научних друштава у Кракову, Москви, Гетингену, Паризу, одликован је од руског и хабзбуршког цара, од пруског краља и Руске академије наука.

Јана Ловић I6

ПРИЧАМ, БЕСЕДИМ, СЛУШАЈ МЕ, ГОВОРИМ!

Потоп

Над нама ромиња смрт,
У потопу овом безнадежном,
Док чекам на овом крову,
Да нас спасу и одведу у наду.

Облаци још више плачу,
Мени се још мање смеје,
Док хара ђавоља зараза,
У овом влажном кутку.
Умирем за топлотом и пламеном
што гори,
Знам да је мој допринос мали али
свако мора да се бори.

Душанка Михаиловић I6

Самоћа

Шта то даје снагу у туђини?
Шта се испречи срцу да се слама?
Који глас то вришти у туђини?
Када обамрла душа остане сама.
У оквиру тмурно плавог неба,
Лек за изнурене душе тражим,
Бојим се да одем, ал` отићи треба.
Свој понос и савест не могу да браним.
Разочарана собом и својим животом,
Помослим на зрак сунца у магли.
Туробна олуја јави ми се потом,
Желим да полетим, ал` на крила су ми стали.

Невена Стојановић

Грешка

И онда осетиш у теби ври.
Пожелиш да си на другом броју.
Како да очи ти мењају боју.
Што никада није, управо зри.
Голе последице немају места.
Укус пљувачке осетиш свој.
Мрка позадина црне је боје.
И разума на секунд неста.
Погрешан покрет сигурно правиш.
Дрхтиш, срце ради ти брже.
Рука к`о да се сама трже.
Ти и без воде погледом давиш.
Сада тренутак тишине влада.
Зуби се стежи, мишићи грче.
Неконтролисане мисли трче.
Мирис је туге, крви и јада.
Да бола нема тренутак вара.
Дао ти снагу, ниси је знао.
Ожиљак туге сам задао.
Ожиљак који ће душом да хара.

Марина Јевтовић III2

Слобода је за једно друштво

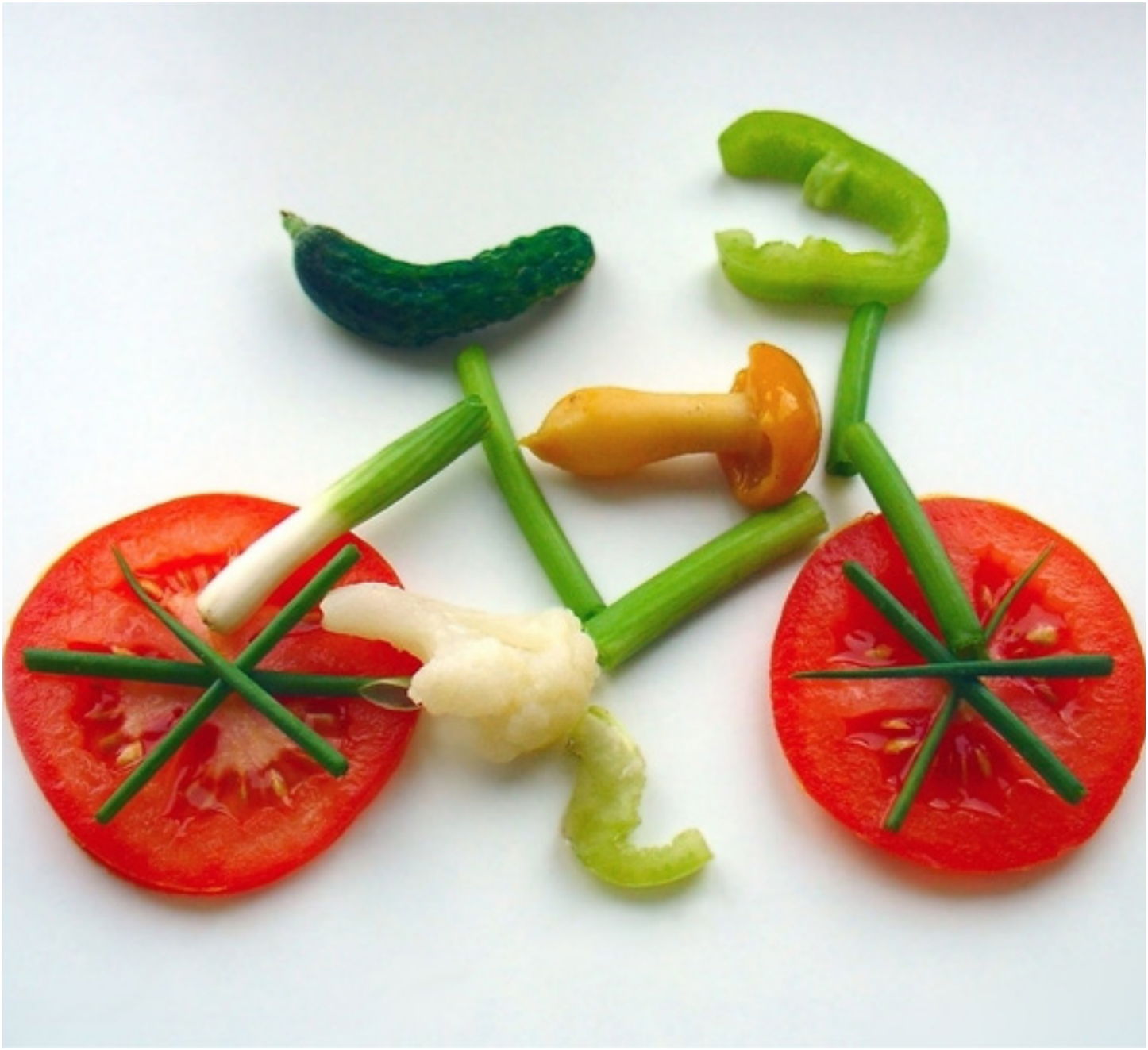

оно што је здравље за појединца.